

Auteur: Peter Joziase
Coverontwerp: Loes Kemperman
ISBN:
© 2024 Peter Joziase
Uitgever: D' Oester

Stemmen uit de diepte

Peter Joziase

Voorwoord

De stem van Peter Joziasse. Niet zomaar een stem. Een stem van Zeeuwse bodem. Eentje die nog lang natrilt, geklonken in klei. Een vaste stem. Gestaaag door. Maar ook een stem van de wereld. Man van de wereld. Hij weet van wanten. Landrot, zeeman. Vertraagt en versnelt dan weer. Hij kiest zijn woorden zorgvuldig. Wikt en weegt. Op maat. Gepast. Peter neemt de lezer mee. Achterop de motor. Aan boord De S.S. Serooskerk: vervlogen tijden. Hij verleidt de lezer met zijn timbre, couleur locale. Zijn taal blijft verrassend. Raakt je. Stemmen uit de diepte leest als schilderijtje. Een zorgvuldig, handgeschreven ansichtkaart. In blauwe inkt. Vergeld maar nooit saai. Het hier en nu, de onderwaterwereld verschijnt langzaam aan de oppervlakte. Een trilling aan de horizon. Levens met elkaar verweven, voor altijd verbonden.

Anne-Marie Maartens

Aanleiding

Op zomaar een willekeurige dag van zomaar een willekeurige zomer liep ik in mijn voormalige woonplaats langs de hervormde kerk. De toren zag er oud uit, heel oud. In een krantenartikel las ik over het jaar dat Amsterdam een stad werd.

De kerk in mijn voormalige woonplaats zag er minstens zo oud uit meende ik.

Thuisgekomen wilde ik weten hoe oud die toren eigenlijk zou zijn.

Een typefout in de zoekbalk van *Google*.

Ik wilde de toren van Serooskerke opzoeken maar schreef per ongeluk: Serooskerk.

De ontbrekende -e- bracht mij ongewild naar de schepenlijst van de

“Vereenigde Nederlandse Scheepvaartmaatschappij”

die een hele reeks van de zogenaamde *-kerkschepen-* in de vaart had.

De *SS Serooskerk* was een van die schepen.

Dit boek is het resultaat van die typefout.

Mede ingegeven door mijn eigen zee-ervaringen en het feit dat ik in Serooskerke heb gewoond deed ik navorsing.

Er blijkt niet veel geschreven over het lot van de mannen op de koopvaardij. Niet meer dan vuistdikke boeken over verlies aan tonnage, over aantallen schepen en bemanningen.

Ik hoop dat dit boek ertoe bijdraagt dat hun lot en de opofferingen die zij deden in herinnering blijven.

Het boek is deels gebaseerd op feiten. Het merendeel van de teksten heeft fictie als basis, vermoedens, delen van imaginaire figuren, delen ook van mijzelf.

Wat als je met je schip op zee bent of in een vreemde haven ergens op de wereld ligt aangemeerd, je thuisland staat in brand door oorlog en je kunt niet meer terug?

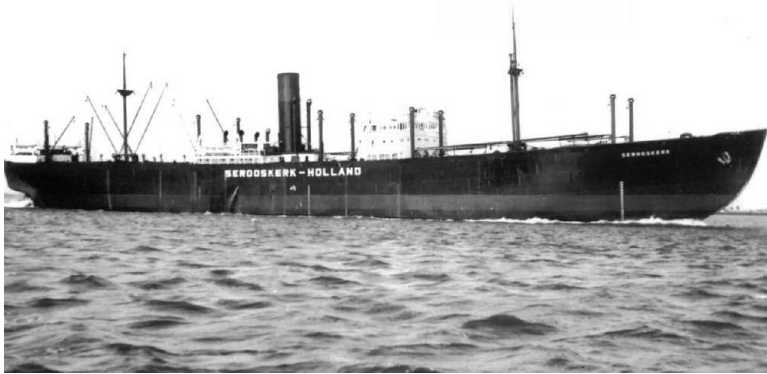

Foto uit het archief van VNS-VOE

Kapitänleutnant Adolf Cornelius Piening tuurt door de periscoop van de U 155 en ziet hoe het schip dat hij al een paar dagen achtervolgt eindelijk zinkt. Hij laat in het logboek optekenen dat de SS Serooskerk op $37^{\circ}00'$ NB en $38^{\circ}00'$ WL iets benoorden de Azoren, met een torpedo, eerst in het achterdeel is geraakt en als *'coupe de grace'*, met een tweede in de midscheeps en dat er geen overlevenden zijn waargenomen.

De onderzeeër zet na de patrouille koers naar de thuisbasis Lorient in Bretagne